

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อนำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเรียนร่วม ที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดกำแพงเพชรในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเรียนร่วม ในจังหวัดกำแพงเพชร
2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเรียนร่วม ในจังหวัดกำแพงเพชร
3. เพื่อประเมินผลแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเรียนร่วม ในจังหวัดกำแพงเพชร

ผู้วิจัยศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม ภายใต้กรอบการศึกษา 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ประกอบไปด้วย
  - 1.1 ทักษะคิดในการจัดการเรียนร่วมของบุคลากร
  - 1.2 ความรู้ความสามารถของบุคลากร
  - 1.3 การได้รับการนิเทศของบุคลากร
2. ด้านงบประมาณและบริการสนับสนุนของหน่วยงาน ประกอบไปด้วย
  - 2.1 การได้รับงบประมาณ
  - 2.2 การจัดการงบประมาณ
3. ด้านการดำเนินงานวิชาการ ประกอบไปด้วย
  - 3.1 หลักสูตร
  - 3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน
  - 3.3 การวัดผลประเมินผล

สภาพและปัญหาการดำเนินการงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม

1. สภาพและปัญหาด้านบุคลากร

1.1 ทักษะในการจัดการเรียนร่วมของบุคลากร

1.1.1 ทักษะที่มีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน

ผลของการศึกษาสามารถจำแนกกลุ่มของคำตอบได้ 3 กลุ่ม นั่นคือ ทักษะในเชิงบวก ทักษะในเชิงลบ และความรู้สึกเฉยๆ โดยส่วนใหญ่ ทักษะของบุคลากรทุกโรงเรียน อยู่ในเชิงบวกคือสงสาร เห็นใจ และต้องการช่วยพัฒนาเด็กให้มีความสามารถเท่าเทียมกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนทักษะในเชิงลบ คือ บางครั้งเกิดความรำคาญเพราะเด็กก่อความวุ่นวายในห้องเรียนจำนวน ร้อยละ 1.7 ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งรู้สึกเฉยๆ กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.3

1.1.2 ทักษะที่มีต่อการเรียนร่วมกันระหว่างเด็กปกติกับเด็ก

ที่มีความต้องการพิเศษ

ผลจากการศึกษา พบว่า บุคลากรทุกคนในทุกโรงเรียนมีทัศนคติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ เพียงแต่ โรงเรียนจะต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีระบบของการเรียนร่วมชัดเจน เป็นรูปธรรม คิดเป็นร้อยละ 100

1.1.3 ทักษะเกี่ยวกับนโยบายการจัดการเรียนร่วมในทุก

โรงเรียน

จากการศึกษา พบว่า บุคลากรมีทัศนคติแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจ โดยร้อยละ 90 บุคลากรในโรงเรียนจะมีทัศนคติในเชิงบวกคือเห็นด้วยว่าควรมีการจัดการเรียนร่วมในทุกโรงเรียน เพราะเป็นการให้โอกาสกับเด็กทุกคนในการที่จะได้รับสิทธิในด้านการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ.การศึกษา บุคลากรร้อยละ 5 มีทัศนคติในเชิงลบ คือ ไม่เห็นด้วย เพราะบุคลากรในโรงเรียนมีน้อย เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครู ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจำนวนร้อยละ 5 มีความเห็นที่ไม่แน่ใจ เพราะเห็นว่าขึ้นอยู่กับความพิการของนักเรียน และความพร้อมของโรงเรียนนั้นๆ ในการที่จะบริหารจัดการศึกษา

1.1.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบต่อภาพรวมของโรงเรียน

ครู นักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และผลกระทบอื่น ๆจากการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน

จากการศึกษา คำตอบจำแนกได้ 2 กลุ่ม คือคำตอบในเชิงบวกและคำตอบในเชิงลบ ดังนี้

ผลกระทบการจัดการเรียนร่วมที่มีต่อภาพรวมของโรงเรียน

คำตอบในเชิงบวกมีดังนี้คือ 1) ทำให้โรงเรียนได้รับการยอมรับจากสังคมว่าเป็นโรงเรียนที่ให้โอกาสทางการศึกษากับเด็กทุกคน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นเด็กพิการหรือไม่ 2) โรงเรียนไม่ถือว่าเป็นการเพิ่มภาระงาน 3) โรงเรียนได้รับความเข้าใจจากชุมชนและพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในการจัดการศึกษา

คำตอบในเชิงลบมีดังนี้คือ 1) เป็นการลำบากที่จะต้องดูแลนักเรียน และต้องจัดทำกระบวนการจัดการบริหารการเรียนร่วมเพิ่มขึ้นในโรงเรียน 2) ถ้าจำนวนเด็กเยอะจะมีผลกับโรงเรียนคือมีความยุ่งยากในการบริหารจัดการ 3) โรงเรียนต้องจัดทำข้อมูลสารสนเทศสถานศึกษาและมีภาระงานมากขึ้น งบประมาณก็ต้องใช้จ่ายเพื่อการเรียนร่วมมากขึ้น 4) โรงเรียนขาดแคลนบุคลากร มีครูไม่ครบชั้นเรียน ขาดผู้เชี่ยวชาญในโรงเรียน 5) หากโรงเรียนมีการวัดผลประเมินผลรวมจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมต่ำ

ผลกระทบการจัดการเรียนร่วมที่มีต่อครูในโรงเรียน

คำตอบในเชิงบวกมีดังนี้คือ ครูได้พัฒนาตนเอง และรู้จักจัดสรรงานและเวลาให้กับนักเรียนสองกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มนักเรียนปกติและกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

คำตอบในเชิงลบมีดังนี้คือ 1) ทำให้ครูมีภาระงานมาก เพราะบางครั้งนักเรียนพิเศษมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ครูต้องสอนแยกตามความสามารถของนักเรียน และต้องดูแลมากขึ้นเนื่องจากครูต้องแบ่งเวลาให้กับนักเรียนพิเศษและต้องจัดทำข้อมูลสารสนเทศเด็กพิเศษ การคัดกรอง การจัดทำแผนเฉพาะบุคคลให้เหมาะสม 2) ครูอาจเกิดความกังวลในการปฏิบัติงาน เพราะอาจขาดความรู้ในการปฏิบัติทำให้ครูสอนเด็กปกติไม่เต็มที่

ผลกระทบการจัดการเรียนร่วมที่มีต่อนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน

คำตอบในเชิงบวกมีดังนี้คือ นักเรียนปกติต้องยอมรับเพื่อนและสนใจเพื่อน ทำให้นักเรียนได้ฝึกความมีน้ำใจและช่วยเหลือเพื่อน

คำตอบในเชิงลบมีดังนี้คือ นักเรียนทั่วไป ได้รับเวลาจากครูน้อยลง เพราะครูมัวแต่แบ่งเวลาในคาบเรียนเพื่อที่จะไปดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้บางครั้งนักเรียนปกติอาจเกิดความรำคาญเพราะ ต้องช่วยดูแลนักเรียนพิเศษ นักเรียนปกติอาจมีพฤติกรรมเลียนแบบ

ผลกระทบการจัดการเรียนร่วมที่มีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน

คำตอบในเชิงบวกมีดังนี้คือ นักเรียนพิเศษ ได้รับการพัฒนาและเรียนรู้ด้วยความสุขได้รับโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นผลดีต่อนักเรียนที่จะได้รับการจัดการศึกษาตามศักยภาพของตนเองและทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียน

คำตอบในเชิงลบมีดังนี้คือ เด็กพิเศษบางครั้งไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร เพราะนักเรียนพิเศษมักจะมีปมด้อย และไม่สามารถทำอะไรได้เท่าเทียมผู้อื่น การพัฒนาไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร เพราะครูมีภาระงานมาก

ผลกระทบการจัดการเรียนร่วมต่อเรื่องอื่นๆ

คำตอบในเชิงบวกมีดังนี้คือ การประเมินระดับชาติของโรงเรียนหากมีการแยกประเมินนักเรียนพิเศษออกจากการประเมินกลุ่มเด็กปกติ ผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนคงจะดีขึ้น

คำตอบในเชิงลบมีดังนี้คือ 1) ผู้ปกครองไม่ยอมรับในการแบ่งแยกเด็กว่าเด็กในปกครองเป็นเด็กพิเศษ 2) ผู้ปกครองเด็กปกติกลัวว่าครูจะไม่มีเวลาให้นักเรียน

1.1.5 ปัญหาการดำเนินงานวิชาการด้านทัศนคติของบุคลากร

จากการศึกษาพบว่า คำตอบจำแนกได้ 2 กลุ่ม คือคำตอบในเชิงบวกและคำตอบในเชิงลบโดย ร้อยละ 93.33 บุคลากรในโรงเรียนมีทัศนคติในเชิงบวกคือเห็นว่าไม่มีปัญหา ส่วนอีกร้อยละ 6.67 มีทัศนคติในเชิงลบ คือ มองว่าในโรงเรียนมีปัญหาในด้านทัศนคติของบุคลากร

1.2 ความรู้ความสามารถของบุคลากร

1.2.1 สภาพปัจจุบัน จำนวนครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม / การศึกษาพิเศษ

การศึกษาข้อเท็จจริง จากสารสนเทศของโรงเรียนประกอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถจำแนกข้อมูลครูได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนบุคลากรในโรงเรียนที่มีความรู้ทางการเรียนร่วมหรือทางการศึกษาพิเศษ

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากรในโรงเรียน	การได้รับการอบรม / ศึกษาดูงาน		
			วิธีการได้รับการอบรม / ศึกษาดูงาน		ไม่ได้รับการอบรม/ศึกษาดูงาน/หรือมีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ
			อบรม / ศึกษาดูงาน	มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ	
1	โรงเรียนอนุบาลเมืองกำแพงเพชร	28	14	-	14
2	โรงเรียนบ้านโขมงหัก	17	10	-	7
3	โรงเรียนชุมชนบ้านเขาแก้ว	31	12	-	19
4	โรงเรียนบ้านวังชะโอน	16	7	-	9
5	โรงเรียนบ้านโนนใหญ่	22	14	-	8
6	โรงเรียนบ้านป่อแก้ว	21	8	-	13
7	โรงเรียนบ้านหนองหลวง	18	12	2	4
8	โรงเรียนบ้านบึงทับแรด	12	4	-	8
9	โรงเรียนบ้านดงซ่อม	13	2	-	11
10	โรงเรียนบ้านโกสัมพี	8	3	-	5
11	โรงเรียนรอดนิลวิทยา	10	10	-	-
12	โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์	6	3	-	3
13	โรงเรียนชุมชนวังไทรวิทยา	20	10	-	10
14	โรงเรียนชุมชนประชาสามัคคี	35	30	-	5
15	โรงเรียนหินดาดราษฎร์บำรุง	32	15	-	17
16	โรงเรียนบ้านหนองหิน	7	5	-	2
17	โรงเรียนบ้านคลองสุดใจ	9	8	-	1
18	โรงเรียนบ้านดงเจริญ	9	5	-	4
19	โรงเรียนบ้านวังตาช่วย	18	18	-	-
20	โรงเรียนบ้านปางมะนาว	6	3	-	3
รวม		338	193	2	143
ร้อยละ		100	57.10	0.59	42.31

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนบุคลากรในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม สามารถจำแนกประเภทการได้รับการอบรม ศึกษาดูงานของบุคลากรได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ กลุ่มที่ 1 บุคลากรที่ได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนร่วมมาบ้างแล้วโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 57.10 กลุ่มที่ 2 บุคลากรที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีความรู้ในเรื่องของการจัดการศึกษาพิเศษอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 0.59 กลุ่มที่ 3 กลุ่มบุคลากรที่ไม่เคยได้รับความรู้ในเรื่องของการจัดการเรียนร่วมหรือเรื่องของการศึกษาพิเศษโดยวิธีการอบรมหรือศึกษาดูงานหรืออื่นใด คิดเป็นร้อยละ 42.31

1.2.2 ความเข้าใจในการปรับเปลี่ยนเพื่อจัดการเรียนร่วมในเรื่องของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และการวัดผลประเมินผล ของบุคลากรในโรงเรียน คำตอบของกลุ่มตัวอย่างแสดงอยู่ในรูปของตาราง ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเข้าใจของบุคลากรในการปรับเปลี่ยนเพื่อจัดการเรียนร่วม

การปรับเปลี่ยนในด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเข้าใจ
1. ด้านหลักสูตร	2.53	0.87	ปานกลาง
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.65	0.95	ปานกลาง
3. ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP)	2.70	0.99	ปานกลาง
4. ด้านการวัดผลประเมินผลนักเรียน	2.60	0.96	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.62	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรส่วนใหญ่ มีความเข้าใจในการปรับเปลี่ยนในเรื่องของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และเรื่องการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง

1.2.3 ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากรในเรื่องการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน

จากการศึกษา พบว่า สามารถจำแนกกลุ่มของคำตอบได้ 2 กลุ่ม คือ คำตอบในเชิงบวก นั่นคือ บุคลากรมองว่าไม่มีปัญหาในโรงเรียน มีเหตุผลคือ บุคลากรในโรงเรียนได้รับการอบรมมาบ้างแล้ว และยังได้รับการขยายผลจากครูที่ได้รับการอบรมหรือครูที่รับผิดชอบโครงการเรียนร่วมของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.67

ส่วนคำตอบในเชิงลบ คือบุคลากรในโรงเรียนมองว่าในโรงเรียนมีปัญหาในด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร เพราะมีครูหลายคนยังไม่เข้าใจในเรื่องของการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนยังไม่ได้จัดเป็นรูปธรรมที่แน่นอน ไม่มั่นใจในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และการวัดผลประเมินผลก็ยังไม่เข้าใจชัดเจน ทั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 58.33

1.3 การได้รับการนิเทศของบุคลากร

1.3.1 การนิเทศเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 โรงเรียน มีโรงเรียนที่เคยและไม่เคยมีการนิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ในปริมาณที่เท่ากันคือ โรงเรียนที่ไม่ได้รับเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำ ยังไม่เคยได้รับการนิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนโรงเรียนที่มีการนิเทศเกี่ยวกับงานด้านการจัดการเรียนร่วม เป็นโรงเรียนที่ได้รับเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 50 เช่นกัน ซึ่งจำนวนครั้งในการนิเทศ แบ่งเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 นิเทศภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีจำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 20 กลุ่มที่ 2 นิเทศภาคเรียนละ 2 ครั้ง มีจำนวน 5 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มที่ 3 นิเทศภาคเรียนละ 4 ครั้ง หรือเดือนละครั้ง มีจำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 30

1.3.2 วิธีการนิเทศและเนื้อหาเกี่ยวกับการนิเทศ

ผลการศึกษา พบว่า วิธีการนิเทศมีหลายลักษณะนั่นคือ โรงเรียนทำการนิเทศห้องเรียนร่วมโดยครูในโรงเรียนหรือหัวหน้าสายชั้นหรือครูที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียน

หัวข้อการนิเทศ มีดังนี้คือ นิเทศการเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล นิเทศการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนและบรรยากาศในห้องเรียนร่วม

ผู้ให้การนิเทศ ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ ศึกษานิเทศก์ที่มีหน้าที่ดูแลงานการจัดการเรียนร่วมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และเจ้าหน้าที่หรือผู้อำนวยการจากศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด

1.3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศ

จากการศึกษาปัญหาที่พบจากการนิเทศงานด้านการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน สามารถจัดกลุ่มปัญหาได้ดังนี้

ปัญหาด้านกระบวนการ พบว่า กระบวนการนิเทศขาดการติดตามอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ปัญหาด้านผู้ให้การนิเทศ พบว่า ผู้ให้การนิเทศขาดความเข้าใจในการนิเทศ ไม่สามารถตอบคำถามแก่ผู้รับการนิเทศได้ทั้งหมด ผู้นิเทศมักจะดูในภาพรวมมากกว่าการที่จะดูพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ปัญหาด้านผู้รับการนิเทศ พบว่า ผู้รับการนิเทศไม่ให้ความร่วมมือในการนิเทศ อีกทั้งผู้บริหารยังไม่ให้ความสำคัญในงานการนิเทศงานด้านการจัดการเรียนร่วม

2. สภาพและปัญหาด้านงบประมาณและบริการสนับสนุนของหน่วยงาน

2.1 การได้รับงบประมาณ / เงินสนับสนุนสื่อ ในการจัดการเรียนร่วมของหน่วยงาน

ผลจากการศึกษาข้อเท็จจริงในเรื่องของการได้รับงบประมาณและเงินสนับสนุนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 โรงเรียน ผู้วิจัยได้ข้อเท็จจริงจากผู้ปฏิบัติดังนี้

ตาราง 4 จำนวนงบประมาณ / เงินสนับสนุนสื่อ ในการจัดการเรียนร่วมของหน่วยงาน

การได้รับงบประมาณ				
เงินอุดหนุน		เงินอุดหนุนสื่อ		ไม่ได้รับ
จำนวนเงิน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนเงิน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน
40,000	3	5,000	3	10
25,000	1	4,000	2	
20,000	3	3,000	2	
10,000	3	2,000	3	
รวม	10	รวม	10	10

จากตาราง 4 พบว่า โรงเรียนจะได้รับงบประมาณอยู่ 2 ประเภท คืองบประมาณอุดหนุนสำหรับโรงเรียนจัดการเรียนร่วม และงบประมาณสนับสนุนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม โรงเรียนที่ได้รับงบประมาณทั้ง 2 ประเภท เป็นโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นโรงเรียนแกนนำทั้งหมด ซึ่งงบประมาณที่ได้รับเป็นเงินอุดหนุน มีตั้งแต่ 10,000 – 40,000 บาทต่อปี และเงินสนับสนุนสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นใดในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมมีอัตราตั้งแต่ 2,000 – 5,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนโรงเรียนที่ยังไม่ได้รับการคัดเลือกเป็นโรงเรียนแกนนำ ยังไม่เคยได้รับงบประมาณในการจัดการเรียนร่วมใดๆ คิดเป็นร้อยละ 50 เช่นกัน

2.2 การจัดการงบประมาณและบริการสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วม

ผลจากการศึกษา พบว่า กิจกรรมที่ใช้งบประมาณและบริการสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วม เป็นดังนี้

2.2.1 การปรับสภาพอาคารสถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาเด็ก

2.2.3 การจัดซื้อแบบเรียน แบบฝึกพิเศษ ตลอดถึงอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน

2.2.4 การอบรม และศึกษาดูงานของครู

2.2.5 การจ้างครูพิเศษมาช่วยในการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรุนแรง

2.3 ความเพียงพอของงบประมาณ

ผลจากการศึกษา พบว่า งบประมาณไม่เพียงพอ มีจำนวนทั้งสิ้น 57 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 60 คน คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนความคิดเห็นว่างบประมาณเพียงพอ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 60 คน คิดเป็นร้อยละ 5

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณและการจัดการงบประมาณและบริการสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วม

ผลจากการศึกษา พบว่า ปัญหาในเรื่องการจัดการงบประมาณและบริการสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วม คือ งบประมาณไม่เพียงพอ เพราะสื่อมีราคาแพง ไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การได้รับงบประมาณไม่สม่ำเสมอ และไม่ได้รับงบประมาณโดยตรงหรือตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ เช่น ว่างบประมาณที่จะต้องมาใช้ในการพัฒนาเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไปจ้างครูเพื่อมาดูแลเด็ก เป็นต้น

3. สภาพและปัญหาด้านการดำเนินงานวิชาการ

3.1 ด้านหลักสูตร

3.1.1 การจัดทำหลักสูตรสำหรับรองรับการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษา ผลจากการศึกษา ได้คำตอบดังนี้ ตาราง 5 จำนวนของโรงเรียนในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อรองรับการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	
	มีการจัดทำ	ไม่มีการจัดทำ
1. โรงเรียนที่ได้รับเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำ	9	1
2. โรงเรียนที่ไม่ได้รับเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำ	-	10
รวม	9	11
คิดเป็นร้อยละ	45	55

จากตาราง 5 พบว่า สถานศึกษาที่มีการจัดทำหลักสูตรเพื่อรองรับการจัดการเรียนร่วม มีทั้งสิ้น 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 45 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทั้งหมด ส่วนสถานศึกษาที่ไม่มีการจัดทำหลักสูตรเพื่อรองรับการจัดการเรียนร่วม แต่ใช้หลักสูตรเช่นเดียวกับหลักสูตรปกติ มีจำนวน 11 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 55 ซึ่งเป็นโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม 1 โรงเรียน และโรงเรียนที่ไม่ได้รับรางวัลโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม 10 โรงเรียน

3.1.2 โครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตร

จากการศึกษาพบว่า การจัดทำโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตรของกลุ่มตัวอย่าง สามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 จัดทำหลักสูตรแยกจากนักเรียนปกติเป็นหลักสูตรเพื่อการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษา นั่นคือหลักสูตรเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนร่วม โดยมีการปรับลดเนื้อหาหลักสูตร และการวัดผลประเมินผล ในหลักสูตร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยจะมีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียน ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือ IEP ของแต่ละคนด้วย

กลุ่มที่ 2 ใช้หลักสูตรปกติร่วมกับนักเรียนทั่วไป แต่จะมีการปรับวัตถุประสงค์ในเนื้อหาแต่ละเนื้อหาในหลักสูตร โดยครูจะวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ครูจะระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนไว้ใน ปพ.6 และมีการปรับลดเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลสำหรับนักเรียนกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ โดยจะยึดเนื้อหาตาม แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนแต่ละคน

3.1.3 การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร และการส่งเสริมการควบคุมการใช้หลักสูตร

3.1.3.1 การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร อยู่ในลักษณะมีการจัดทำหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยประชุมครู ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดทำเนื้อหาหลักสูตรให้ต่ำกว่านักเรียนปกติ มีการวางแผนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล มีการกำหนดสื่อ เทคโนโลยีที่จะใช้ในการพัฒนาและให้การช่วยเหลือนักเรียน

3.1.3.2 การส่งเสริมการควบคุมการใช้หลักสูตร ใช้วิธีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อจัดหาแนวทางการดำเนินการร่วมกันถึงวิธีการใช้หลักสูตร การกำหนดแนวทางการวัดผลประเมินผล การปรับลดเนื้อหาและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียนตามแต่ศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการภายในโรงเรียนให้มีหน้าที่นี้เทศและให้การติดตามการดำเนินงานตามหลักสูตรนั้นๆ

3.1.4 การกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

จากการศึกษา พบว่า โรงเรียนแกนนำเรียนร่วมทุกโรงเรียนมีการกำหนดบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการจัดการ

เรียนร่วม นั่นคือ เป็นครูผู้รับผิดชอบโครงการการเรียนร่วมของโรงเรียนร่วมกับครูวิชาการในโรงเรียน โดยทางโรงเรียนจะออกคำสั่งแต่งตั้งครูผู้รับผิดชอบจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาในรูปของคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการเรียนร่วมของโรงเรียน ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำ ยังไม่มีการจัดทำหลักสูตรดังกล่าวนี้ขึ้นมา เพียงแต่ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ เพราะนโยบายการจัดการเรียนร่วมที่หน่วยงานต้นสังกัด คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ได้กำหนดให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม จะต้องมียุทธศาสตร์เฉพาะเพื่อรองรับการจัดการเรียนร่วมต่อไป

3.1.5 ลักษณะการประเมินและติดตามผลการใช้หลักสูตร

จากการสอบถามข้อมูลโรงเรียนที่จัดทำหลักสูตรสำหรับการจัดการเรียนร่วม พบว่า การประเมินและติดตามผลการใช้หลักสูตร เป็นไปในหลายลักษณะ เช่น ให้ฝ่ายวิชาการโรงเรียน หรือฝ่ายวิชาการในแต่ละช่วงชั้นเป็นผู้ดูแล หรือมีการจัดประชุมในแต่ละช่วงชั้น ถึงผลการใช้หลักสูตร โรงเรียนมีการตั้งกรรมการประเมินในโรงเรียน รวมทั้งมีการประเมินแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลหรือ IEP และนำผลที่ได้ในแต่ละปีมาเป็นข้อมูลเพื่อการปรับปรุงต่อไป

3.1.6 ปัญหาที่พบเกี่ยวกับเรื่องของหลักสูตร

3.1.6.1 ปัญหาด้านกระบวนการจัดทำหลักสูตร ไม่มีหลักการหรือเกณฑ์การจัดทำที่แน่นอนและเชื่อมั่นได้ เพราะไม่มีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้มาให้ความรู้หรือมาทำการนิเทศอย่างจริงจัง หลักสูตรจึงเป็นแต่เพียงเอกสารที่มีเนื้อหาสาระไว้ใช้อ้างอิงในการจัดทำเนื้อหาการสอนในแผนการจัดการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเท่านั้น

3.1.6.2 ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร ในทางปฏิบัติ ครูผู้สอนมักจะพัฒนานักเรียนให้เป็นที่ไปตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของผู้เรียนแต่ละคนเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่ได้ยึดถือเนื้อหาในหลักสูตรแต่อย่างใด

3.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.1 แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กพิเศษ
ในชั้นเรียนร่วมของโรงเรียน และการคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างของผู้เรียน
ผลจากการศึกษาได้คำตอบดังนี้

3.2.1.1 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนและแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือ IEP โดยบางกิจกรรมนักเรียนก็ใช้ร่วมกัน และบางกิจกรรมต้องแยกนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษออกจากกัน

3.2.1.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ โดยจำแนกตามความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน และวางแผนการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยวิเคราะห์ความสามารถปัจจุบันของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แล้วตั้งเป้าหมายที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล

3.3.1.3 จัดกิจกรรมในภาคต้นชั่วโมงเพื่อเด็กปกติ และให้เวลาที่เหลือสำหรับการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูกำหนดกิจกรรมและใบงานสำหรับเด็กกลุ่มนี้มาล่วงหน้าแล้ว

3.2.1.4 มีการปรับวิธีการสอน ตลอดจนสื่อ อุปกรณ์ เพื่อเด็กพิเศษ โดยเฉพาะและให้งานตามความสามารถและข้อจำกัดของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน

3.2.1.5 ให้เพื่อนช่วยดูแล และติดต่อผู้ปกครองในการให้ช่วยสอนต่อที่บ้าน

3.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมหลักสูตร หรือบริการทางการสอน เช่น การแนะแนว การสอนซ่อมเสริม

จากการศึกษา พบว่า บางโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะทางขั้นรุนแรงเรียนร่วมอยู่ในโรงเรียน นั่นคือกลุ่มนักเรียนที่มีความพิการทางร่างกาย หรือบกพร่องทางการมองเห็น หรือทางการได้ยิน หรือบุคคลออทิสติก จะมีกิจกรรมกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพของนักเรียนด้วยเช่นกัน นั่นคือ เด็กที่ครูมีความสงสัยว่าอาจจะบกพร่องทางการได้ยิน หรือบกพร่องทางการมองเห็น ครูก็จะพานักเรียนไปพบแพทย์ โดยผ่านการอนุญาตจากผู้ปกครองแล้ว ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำผลการตรวจมาวางแผนร่วมกันกับผู้ปกครองว่า แนวทางการพัฒนานักเรียนมีข้อจำกัดอื่นใดบ้าง สำหรับกลุ่มเด็กออทิสติก โรงเรียนก็จะมีการกำหนดการพัฒนาเด็กนอกสถานศึกษา โดยครูหรือผู้ปกครองพานักเรียนออกไปฝึกพูด หรืออื่นๆ ส่วนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มใหญ่ในโรงเรียน มักจะเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หรือ LD เป็นส่วนใหญ่ กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมหลักสูตรก็จะอยู่ในรูปของการแนะแนว และการสอนซ่อมเสริม โดยการแนะแนว จะทำโดยครูประจำชั้น หรือครูแนะแนวของโรงเรียน ทั้งนี้ก็เพื่อทำการแนะนำนักเรียนถึงแนวทางการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ และเรื่องเกี่ยวกับแนวทางการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตประจำวันในอนาคต ส่วนกิจกรรมการสอนซ่อมเสริม ดำเนินการทุกโรงเรียน โดยรูปแบบการจัดอาจแตกต่างกันไป เช่น บางโรงเรียนทำการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนในช่วงเวลาพักกลางวัน ระหว่างเวลา 12.30 – 13.00 น. แต่บางโรงเรียนจะทำการสอนซ่อมเสริมระหว่างเวลา 15.30 – 16.00 น. โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาจะทำหน้าที่ให้การสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียน วิชาที่มักจะสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์

3.2.3 การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากการศึกษาข้อมูล พบว่า สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจะเป็นลักษณะดังนี้

3.2.3.1 ใช้สื่อเฉพาะสำหรับนักเรียนพิเศษ โดยสื่อจะมีความน่าสนใจและจูงใจให้อยากเรียนอาจจะเป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นเอง หรือสื่อที่เป็นจริงที่หาได้ในท้องถิ่น ใช้สื่อที่หลากหลายไม่จำเจ บางครั้งจะเป็นสื่อที่จัดซื้อมา เช่น หนังสือเสริมทักษะ แบบฝึก และเกมต่างๆ โดยสื่อจะต้องง่ายต่อความเข้าใจ เช่น การฝึกอ่านและสะกดคำง่ายๆ ไปหายาก ส่วนคณิตศาสตร์ก็จะสอนซ้ำๆ โดยให้แบบฝึกที่มีความเหมาะสมกับเด็ก และสื่อส่วนใหญ่เป็นสื่อที่ได้จากงบประมาณการจัดซื้อสื่อสำหรับมาสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3.2.3.2 ใช้สื่อชนิดเดียวกันกับสื่อที่ใช้กับนักเรียนปกติ โดยครูจะใช้สื่อทุกครั้งในการสอน และหลังจากใช้สื่อในการการสอนแล้ว ครูอาจเพิ่มใบงานความสามารถของนักเรียนพิเศษ

3.2.4 ปัญหาที่พบในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.4.1 ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีน้อยเพราะครูต้องดูแลและทำการสอนเด็กปกติอีกจำนวนมากภายในห้องเรียน

3.2.4.2 เด็กเรียนรู้ช้าทำให้เด็กปกติเบื่อบ่อยต้องคอยครูในห้องเรียนเดียวกัน

3.2.4.3 ครูต้องจัดกิจกรรม 2 ระบบ ทำให้ครูเกิดความกังวลในการปฏิบัติ

3.2.4.4 เด็กพิการซ้อน หรือมีความผิดปกติทางร่างกาย บางคนมีสมาธิสั้น อ่าน ไม่ออก เขียนไม่ได้ ครูไม่แน่ใจในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้

3.2.4.5 เรื่องของเวลา เพราะครูมีงานมากทำให้ไม่มีเวลาในการดูแลเป็นพิเศษมากนัก

3.2.4.6 ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนร่วม ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงมาให้คำแนะนำ

3.2.4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังมีการใช้สื่อน้อย

3.3 ด้านการวัดผลประเมินผล

3.3.1 การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการวัดผลประเมินผลและการนำผลที่ได้จากการวัดผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน

ผลจากการศึกษา ได้คำตอบดังนี้

การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการวัดผลประเมินผล

1. มีการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษซึ่งจะแสดงในส่วนหนึ่งของหลักสูตร
2. การวัดผลประเมินผลจะยึดตาม IEP ของเด็กแต่ละคน และไม่นำผลมาเทียบกับเด็กปกติ
3. มีการปรับลดเกณฑ์การวัดผลลง มีวัตถุประสงค์และวิธีการวัดผลชัดเจน
4. ข้อสอบลดความยากลง ปรับเวลาในการสอบ และปรับวิธีทดสอบ อาจใช้การสัมภาษณ์แทน หรือมีการจัดทำข้อสอบที่มีความเหมาะสมกับเด็กกลุ่มพิเศษและวัดผลให้ละเอียด
5. วัดหลายวิธี เช่น วัดผลจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียน และวัดผลตามสภาพจริง

การนำผลที่ได้จากการวัดผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน

1. โรงเรียนยังไม่ได้ปฏิบัติเป็นรูปธรรมชัดเจน
2. การปรับปรุงการเรียนการสอนจึงทำได้เท่าที่ความสามารถของครูจะพึงมี โดย ครูจะดูว่าเด็กมีปัญหาในด้านใด และปรับปรุงในด้านนั้น
3. นำผลไปประเมินหรือติดตามในชั้นเรียนระดับต่อไป หรือนำผลการประเมินที่ได้ ไปปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในแผน IEP และจัดทำสื่อเพิ่มเติม
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงเป้าหมายที่กำหนดใน IEP ถ้าผลการประเมินสูงก็ปรับเป้าหมายให้สูงขึ้น ถ้าผลการประเมินต่ำมากก็อาจปรับลดเป้าหมายลง
5. ปรับโดยการสำรวจแนวทางและวิธีการ การเรียนรู้ของนักเรียนใหม่

3.3.2 การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลนักเรียน

ผลจากการศึกษาข้อมูล พบว่าทุกโรงเรียนดำเนินการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.3.3 การนำผลการประเมิน มาแก้ปัญหาหรือศึกษารายกรณี

ผลจากการศึกษาข้อมูล พบว่าหลังจากวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ทุกโรงเรียนมีการนำผลการประเมิน มาดำเนินการต่อดังนี้

1. มีการจัดทำการศึกษารายกรณี
2. มีการสร้างสื่อ/นวัตกรรมที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น
3. โดยการตรวจสอบความสามารถปัจจุบันของนักเรียนอย่างละเอียด หาจุดเด่น จุดด้อย ของนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วปรับกระบวนการสอนใหม่
4. ปรับวิธีการสอน เพิ่มสื่อการสอน ให้เวลาเด็กมากขึ้น ปรับแบบประเมิน ลดเกณฑ์การประเมิน
5. จัดซ่อมเสริมเท่าที่จะทำได้ จัดทำทะเบียนเด็กบกพร่องเพื่อเป็นข้อมูล และ ปรึกษากับครูในชั้นเรียนระดับต่อไปเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาเด็ก

3.3.4 ปัญหาที่พบในด้านการวัดผลประเมินผล

1. มีการวัดผลประเมินผลแตกต่างจากเด็กปกติทำให้ครูต้องใช้เวลามาก
2. ต้องเพิ่มภาระในการสร้างแบบทดสอบเฉพาะบุคคล และครูมีความกังวล ในการจัดลำดับที่ของนักเรียน
3. ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ค่อยเข้าใจการกำหนดคะแนนและการกำหนดคะแนนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
4. ครูไม่มั่นใจในการจัดเตรียมเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลให้ครอบคลุม และเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของเด็ก
5. ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงมาให้คำแนะนำและนิเทศเพื่อปรับปรุงกระบวนการวัดผลประเมินผล
6. การวัดผลมีค่าที่ไม่แน่นอน มีเพียงแต่ผ่าน ไม่ผ่าน

การสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม

จากการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม ผู้วิจัย ได้สังเคราะห์แนวทางจากแนวคิดทฤษฎีต่างๆ และสามารถนำเสนอแนวทางการดำเนินงาน วิชาการในโรงเรียนเรียนร่วมที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดกำแพงเพชร ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

แนวทางการดำเนินงานด้านบุคลากรของโรงเรียนเรียนร่วม

สภาพและปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) โรงเรียนมีปัญหาในด้านความรู้

ความสามารถของบุคลากร เพราะมีครูหลายคนยังไม่เข้าใจในเรื่องของการจัดการเรียนร่วม 2) โรงเรียนยังไม่ได้จัดการเรียนร่วมให้เป็นรูปธรรมที่แน่นอนชัดเจน 3) ครูไม่มั่นใจในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลหรือ แผน IEP 4) กระบวนการนิเทศขาดการติดตามอย่างต่อเนื่องและชัดเจน 5) ผู้ให้การนิเทศขาดความเข้าใจในการนิเทศ ไม่สามารถตอบคำถามแก่ผู้รับการนิเทศได้ทั้งหมด 6) ผู้รับการนิเทศไม่ให้ความร่วมมือในการนิเทศ 7) ผู้นิเทศมักจะดูในภาพรวม มากกว่าการที่จะดูพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 8) ผู้บริหารยังไม่ให้ความสำคัญในงานการนิเทศงานการจัดการเรียนร่วม

แนวทางการแก้ปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ให้ครูทุกคนรับทราบนโยบายการจัดการเรียนร่วมให้ชัดเจน 2) สร้างความตระหนักในประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม 3) ผู้บริหารจะต้องให้ขวัญกำลังใจแก่ครู 4) มีการจ้างนโยบายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง 5) ให้การอบรมให้ความรู้แก่ครูทุกคนในโรงเรียน 6) สถานศึกษาควรปรึกษาหารือร่วมกันถึงรูปแบบการนิเทศ โดยผู้นิเทศต้องมีความรู้ความสามารถ และผู้รับการนิเทศ ต้องมีความตระหนักในประโยชน์ของการนิเทศ ตลอดจนสถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินกิจกรรมการนิเทศอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

แนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา มีดังนี้ วีระดี กองแก้ว (2547 : 135) กล่าวว่า ครูที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการศึกษาพิเศษมานานจะสามารถจัดการเรียนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรพรเพ็ชร อินทะพันธ์ (2546 : 14) กล่าวว่า ครูประจำชั้นเรียนร่วมหรือครูประจำวิชา ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้พื้นฐานและวิธีสอนผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 232) กล่าวว่า การเรียนร่วมจะไม่ประสบความสำเร็จหากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นั่นคือ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

สมพร หวานเสรีจ (2544 : 37) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญในการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน และก่อนอื่นผู้บริหารต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องของการจัดการศึกษาพิเศษ

แนวทางที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้ 1) ให้ครูทุกคนรับทราบนโยบายการจัดการเรียนร่วมให้ชัดเจน 2) สถานศึกษาควรให้ความรู้แก่ครู โดยการพาครูไปอบรมหรือศึกษาดูงาน การจัดการเรียนร่วมเพิ่มเติม 3) สร้างความตระหนักในงานการจัดการเรียนร่วมต่อผู้บริหาร เพราะผู้บริหารเป็นกลจักรสำคัญ 4) ผู้บริหารจะต้องให้ขวัญกำลังใจแก่ครู มีการแจ้งนโยบายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครองของนักเรียนปกติและผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมอยู่ในโรงเรียน 5) ปรับปรุงกระบวนการนิเทศงานการจัดการเรียนร่วมให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

2. ด้านงบประมาณและบริการสนับสนุนของหน่วยงาน

แนวทางการดำเนินงานด้านงบประมาณและบริการสนับสนุนของหน่วยงาน
สภาพและปัญหาที่พบ มีดังนี้ ปัญหาในเรื่องการจัดการงบประมาณและบริการสนับสนุนในการจัดการเรียนร่วม คือ งบประมาณไม่เพียงพอ เพราะสื่อมีราคาแพง ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การได้รับงบประมาณไม่สม่ำเสมอ และไม่ได้รับงบประมาณโดยตรงหรือตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ เช่น งบประมาณที่จะต้องมาใช้ในการพัฒนาเด็กนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไปจ้างครูเพื่อมาดูแลเด็กเป็นต้น

แนวทางการแก้ปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่ม 2) ใช้งบประมาณให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ 3) ครูที่รับผิดชอบในการพัฒนาเด็กควรมีแนวทางการช่วยเหลือตนเองในการที่จะหางบประมาณมาใช้เป็นต้น

แนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา มีดังนี้ ซาติ มีชัยและคณะ(2544 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้ตรงกับความต้องการของโรงเรียนเรียนร่วม มีงบประมาณอย่างเพียงพอและมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามระดับและประเภทของความต้องการพิเศษของนักเรียนแต่ละคนด้วย สมพร หวานเสร็จ (2544 : 37) กล่าวว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนร่วมที่มีประสิทธิภาพ คือ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่ออุปกรณ์พิเศษเฉพาะสำหรับคนพิการ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

แนวทางที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้ 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่ม โดยผ่านคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือหรือการใช้งบประมาณ 2) ทำการเฉลี่ยงบประมาณโดยใช้จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเกณฑ์ 3) ใช้งบประมาณให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ 4) มีโครงการของงบประมาณมาจากหน่วยงานภายนอก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลหรืออื่นๆ 5) นักเรียนที่มีความพิการหรือมีความต้องการพิเศษรุนแรง ควรมีการขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในแนวทางการดูแลและพัฒนาเด็ก

3. ด้านการดำเนินงานวิชาการ

แนวทางการดำเนินงานด้านการดำเนินงานวิชาการ ด้านหลักสูตร

สภาพและปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ปัญหาด้านกระบวนการการจัดทำหลักสูตร ไม่มีหลักการหรือเกณฑ์การจัดทำที่แน่นอนและเชื่อมั่นได้ เพราะไม่มีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้มาให้ความรู้หรือมาทำการนิเทศอย่างจริงจัง หลักสูตรจึงเป็นแต่เพียงเอกสารที่มีเนื้อหาสาระไว้ใช้อ้างอิงในการจัดทำเนื้อหาการสอนในแผนการจัดการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเท่านั้น 2) ปัญหาด้านการใช้หลักสูตร ในทางปฏิบัติ ครูผู้สอนมักจะพัฒนา นักเรียนให้เป็นไปตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของผู้เรียน แต่ละครคนเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่ได้ยึดถือเนื้อหาในหลักสูตรแต่อย่างใด

แนวทางการแก้ปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ควรจัดการประชุมที่มีผู้ให้ความรู้ อย่างชัดเจนในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตร 2) ควรจัดทำหลักสูตรใน ลักษณะบูรณาการกับความต้องการของท้องถิ่นร่วมด้วย 3) ครูควรออกแบบกิจกรรมเพื่อ รองรับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา มีดังนี้ ซาดี มีชัยและคณะ (2544 : บทคัดย่อ) ซึ่งกล่าวว่า สภาพการจัดการเรียนร่วม ในด้านหลักสูตร ต้องมีการกำหนดหลักสูตรให้มีความ ชัดเจน ต่อเนื่อง และเน้นทักษะให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 59) กล่าวว่า เอกสารแนวทางการดำเนินการด้านการ เรียนร่วม ควรจัดทำเอกสารที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ และนำเอกสารเหล่านี้ไปยัง ระดับผู้ปฏิบัติ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้ 1) ด้านกระบวนการ ควรจัดการประชุม ที่มีผู้ให้ความรู้อย่างชัดเจนในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตร 2) ด้านการใช้ หลักสูตร ควรจัดทำหลักสูตรในลักษณะบูรณาการความรู้กับความสามารถและความสนใจของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ 3) ครูควรศึกษาหลักสูตรและออกแบบกิจกรรมเพื่อรองรับการประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ใกล้เคียงกับ ปพ.6 ของนักเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดภาระ การจัดทำเอกสารซ้ำซ้อนของครู

แนวทางการดำเนินงานวิชาการด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

สภาพและปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีน้อยเพราะครูต้องดูแลและทำการสอนเด็กปกติอีกจำนวนมากภายในห้องเรียน 2) เด็กเรียนรู้อาจทำให้เด็กปกติเบียดเบียนต้องคอยครูในห้องเรียนเดียวกัน 3) ครูต้องจัดกิจกรรม 2 ระบบ ทำให้ครูเกิดความกังวลในการปฏิบัติ 4) เด็กพิการซ้อน หรือมีความผิดปกติทางร่างกาย บางคนมีสมาธิสั้น อ่าน ไม่ออก เขียนไม่ได้ ครูไม่แน่ใจในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ 5) เรื่องของเวลา เพราะครูมีงานมากทำให้ไม่มีเวลาในการดูแลเป็นพิเศษมากนัก 6) ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการเรียนร่วม ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงมาให้คำแนะนำ 7) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังมีการใช้สื่อน้อย

แนวทางการแก้ปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ปรึกษาพูดคุยกัน หาข้อสรุปร่วมกัน ร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ปัญหา ปรึกษาโรงเรียนแกนนำ 2) พิจารณาว่าเด็กพิเศษชอบกิจกรรมใด ก็ให้เขาทำ เช่น กิจกรรมร้องรำทำเพลง ซอวาดรูประบายสี หรือเล่นกีฬา 3) ใช้เวลาในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หากมีปัญหาเรื่องเวลา

แนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา มีดังนี้ ไบรท์ (Bright, 1986 อ้างถึงใน เกษมทองสัมฤทธิ์) ซึ่งกล่าวว่า สัดส่วนของจำนวนครูและนักเรียนที่เหมาะสมจะช่วยลดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครู แนนซีและดาร์ลีน (Nancy & Darlene, 1998) ซึ่งกล่าวว่า ห้องเรียนการเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จจะต้องให้นักเรียนพิเศษเรียนร่วมเต็มเวลาและมีนักเรียนมีจำนวนที่จำกัด สุนันทา เทียงตรง (2547 : ไม่มีเลขหน้า) กล่าวว่า ในการปรับวิธีการสอน ไม่ว่าจะปรับจากหลักสูตรของชั้นเรียนปกติ หรือการจัดแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคลก็ตาม เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาในการสนองความต้องการพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียนเท่านั้น และยังไม่เป็นการเพียงพอ ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูควรพิจารณาใช้วิธีการต่างๆตามความเหมาะสม

แนวทางที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้ 1) จำนวนครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ต้องมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในห้องเรียน เพื่อที่จะเอื้อต่อความสำเร็จในกระบวนการเรียนการสอน 2) พิจารณาว่าเด็กพิเศษชอบกิจกรรมใด เช่น กิจกรรมร้องรำทำเพลงกิจกรรมวาดรูประบายสี หรือเล่นกีฬา 3) ใช้เวลาในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หากมีปัญหาเรื่องเวลาไม่เพียงพอ 4) นำสื่อที่เด็กสนใจให้ใช้สอน 5) ใช้กิจกรรมและสื่อเดียวกันกับนักเรียนปกติ เพราะบางครั้งนักเรียนพิเศษก็จะสามารถเรียนรู้ได้บ้าง 6) พูดคุยกับผู้บริหารและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนครู ปรึกษาครูที่มีประสบการณ์การสอนเด็กพิเศษ 7) ส่งต่อนักเรียนให้เข้ารับการรักษาที่ โรงพยาบาลหากนักเรียนมีปัญหาที่มากกว่าปกติ และขอรับการช่วยเหลือจากผู้ปกครอง

แนวทางการดำเนินงานวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผล

สภาพและปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) มีการวัดผลประเมินผลแตกต่างจากเด็กปกติทำให้ครูต้องใช้เวลามาก 2) ต้องเพิ่มภาระในการสร้างแบบทดสอบเฉพาะบุคคล และครูมีความกังวลในการจัดลำดับที่ของนักเรียน 3) ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ค่อยเข้าใจการกำหนดคะแนนและการกำหนดคะแนนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 4) ครูไม่มั่นใจในการจัดเตรียมเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของเด็ก 5) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงมาให้คำแนะนำและนิเทศเพื่อปรับปรุงกระบวนการวัดผลประเมินผล 6) การวัดผลมีค่าที่ไม่แน่นอน มีเพียงแต่ผ่าน ไม่ผ่าน

แนวทางการแก้ปัญหาที่พบ มีดังนี้ 1) ดำเนินการวัดผลให้หลากหลาย เช่น จัดการประเมินผลด้วยการสัมภาษณ์ เช่น ตอบคำถามที่ครูถาม ถ้าตอบคำถามได้ก็ผ่านเกณฑ์ 2) วัดผลจากเกณฑ์ที่ปรับลดแล้วในหลักสูตร 3) ประชุมปรึกษาหารือกัน หรืออาจทำหนังสือพบผู้ปกครองเพื่อชี้แจงให้เข้าใจ

แนวคิด ทฤษฎีที่ศึกษา มีดังนี้ ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 21) กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเน้นที่ความสนใจเด็ก ผลของการเรียนรู้ โดยวัดจากผลงานซึ่งแสดงถึงความสามารถที่แท้จริง อันเป็นผลจากการเรียนรู้ของเขา และการประเมินผลโดยการสอบ จึงไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้น แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในด้านการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม คือ ควรมุ่งประเมินที่ความสามารถที่แท้จริงของเด็ก

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพฯ(2547 : 80-86) กล่าวว่า การประเมินเด็กพิเศษ ต้องไม่ใช่แบบทดสอบอย่างเดียว อาจสังเกตพฤติกรรม วิธีการเรียน การตรวจสอบบันทึกของนักเรียน การดูที่ผลงานของนักเรียน และการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยในการประเมิน

แนวทางที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้ 1) ใช้วิธีการวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง 2) ประเมินจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียน 3) ดำเนินการวัดผลให้หลากหลาย เช่น จัดการประเมินผลด้วยการสัมภาษณ์ การตอบคำถามโดยให้เวลาเพิ่มมากขึ้น หรือให้นักเรียนออกแบบคำตอบด้วยตัวเอง 4) วัดผลจากวัตถุประสงค์ที่ปรับลดแล้วในหลักสูตร 5) ประชุมปรึกษาหารือกัน หรืออาจทำหนังสือพบผู้ปกครองเพื่อชี้แจงให้เข้าใจถึงแนวทางการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 6) ปรึกษาผู้รู้ เช่น ครูวิชาการ หรือครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหาร ครูแกนนำ หรือศึกษานิเทศก์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

สรุปแนวทางการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วมที่สังเคราะห์ได้ มีดังนี้

ด้านบุคลากร

1. ให้ครูทุกคนรับทราบนโยบายการจัดการเรียนร่วมให้ชัดเจน
2. สถานศึกษาควรให้ความรู้แก่ครู โดยการพาครูไปอบรมหรือศึกษาดูงาน การจัดการเรียนร่วมเพิ่มเติม
3. สร้างความตระหนักในงานการจัดการเรียนร่วมต่อผู้บริหารเพราะผู้บริหารเป็นกลจักรสำคัญ
4. ผู้บริหารจะต้องให้ขวัญกำลังใจแก่ครู มีการแจ้งนโยบายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครองของนักเรียนปกติและผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วม อยู่ในโรงเรียน
5. ปรับปรุงกระบวนการนิเทศงานการจัดการเรียนร่วมให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

ด้านงบประมาณและบริการสนับสนุนของหน่วยงาน

1. ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่ม โดยผ่านคณะกรรมการที่เข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือการใช้งบประมาณ
2. ทำการเฉลี่ยงบประมาณโดยใช้จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเกณฑ์
3. ใช้งบประมาณให้ตรงกับความต้องการของผู้ปฏิบัติ
4. มีโครงการของงบประมาณมาจากหน่วยงานภายนอก เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบลหรืออื่นๆ
5. นักเรียนที่มีความพิการหรือมีความต้องการพิเศษรุนแรง ควรมีการขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในแนวทางการดูแลและพัฒนาเด็ก

ด้านการดำเนินงานวิชาการ

1. ด้านหลักสูตร

- 1.1 ด้านกระบวนการ ควรจัดการประชุมที่มีผู้ให้ความรู้อย่างชัดเจนในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตร
- 1.2 ด้านการใช้หลักสูตร ควรจัดทำหลักสูตรในลักษณะบูรณาการความรู้กับความสามารถและความสนใจของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.3 ครูควรศึกษาหลักสูตรและออกแบบกิจกรรมเพื่อรองรับการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ใกล้เคียงกับ ปพ.6 ของนักเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดภาระการจัดทำเอกสารซ้ำซ้อนของคุณครู

2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 จำนวนครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ต้องมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในห้องเรียน เพื่อที่จะเอื้อต่อความสำเร็จในกระบวนการเรียนการสอน

2.2 พิจารณาว่าเด็กพิเศษชอบกิจกรรมใด เช่น กิจกรรมร้องรำทำเพลง กิจกรรมวาดรูประบายสี หรือเล่นกีฬา

2.3 ใช้เวลาในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หากมีปัญหาเรื่องเวลาไม่เพียงพอ

2.4 นำสื่อที่เด็กสนใจให้ใช้สอน

2.5 ใช้กิจกรรมและสื่อเดียวกันกับนักเรียนปกติ เพราะบางครั้งนักเรียนพิเศษก็จะสามารถเรียนรู้ได้บ้าง

2.6 พูดคุยกับผู้บริหารและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนครู ศึกษาคู่มือที่ประสบความสำเร็จการสอนเด็กพิเศษ

2.7 ส่งต่อนักเรียนให้เข้ารับการตรวจที่ โรงพยาบาลหากนักเรียนมีปัญหาที่มากกว่าปกติ และขอรับการช่วยเหลือจากผู้ปกครอง

3. ด้านการวัดผลประเมินผล

3.1 ใช้วิธีการวัดผลประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง

3.2 ประเมินจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียน

3.3 ดำเนินการวัดผลให้หลากหลาย เช่นจัดการประเมินผลด้วยการสัมภาษณ์ การตอบคำถามโดยให้เวลาเพิ่มมากขึ้น หรือให้นักเรียนออกแบบคำตอบด้วยตัวเอง

3.4 วัดผลจากวัตถุประสงค์ที่ปรับลดแล้วในหลักสูตร

3.5 ประชุมปรึกษาหารือกัน หรืออาจทำหนังสือพบผู้ปกครองเพื่อชี้แจงให้เข้าใจ

3.6 ปรึกษาผู้รู้ เช่นครูวิชาการ หรือครูที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหาร ครูแกนนำ หรือศึกษานิเทศก์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

การประเมินผลแนวทางการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม

จากแนวทางการดำเนินงานวิชาการที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ ผู้วิจัยได้นำร่างแนวทางการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม ในจังหวัดกำแพงเพชร ไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนร่วม โดยได้ผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 6 ผลการประเมินแนวทางการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเรียนร่วม
ในจังหวัดกำแพงเพชร

แนวทางการดำเนินการ	$\bar{X}$	S.D.	แนวทาง การดำเนินการ
ด้านหลักสูตร	4.20	0.49	เหมาะสมอย่างยิ่ง
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.72	0.69	เหมาะสมอย่างยิ่ง
ด้านการวัดผลประเมินผล	4.73	0.65	เหมาะสมอย่างยิ่ง
รวมเฉลี่ย	4.55	0.61	เหมาะสมอย่างยิ่ง

จากตาราง 6 พบว่า แนวทางการดำเนินงานวิชาการเหมาะสมอย่างยิ่ง